

et lokalt Forhold, og da vi yderligere ved Ændringsforslag Nr. 1 har indskrænket Lovens Varighed til to Aar, og da man inden Udløbet af disse to Aar maa være naaet til en Revision af Loven af 1896, som er mere vidtrækkende og til Dels bygget paa andre Principper end dem, den gældende Lov og Ændringsforslag Nr. 2 hviler paa, har vi ment at kunne akkviescere derved, og vi vil altsaa være med til at vedtage dette Ændringsforslag, som i visse Tilfælde sikrer en Ejer af en Drikkevandsbrønd, hvoraf Vandet forsvinder, Erstatning, naar det formenes, at det er Vandværksanlægget, der tager Vandet bort, dog saaledes, at for Brønde, der anlægges, efter at denne Lov er vedtaget, vil der ikke kunne kræves nogen Erstatning. Jeg vil igen betone, at det forekommer mig noget letsindigt, at Københavns tekniske Borgmester har ment at kunne tiltræde Ændringsforslaget, og at Ministeren derefter er gaaet ind derpaa; men naar de har ment at kunne gøre det, har Flertallet i Udvalget ogsaa ment, at der ikke vilde være nogen Fare for nogen større Skade, naar Bestemmelsen indskrænkes til kun at gælde i to Aar. Vi gaar derfor ind paa Ændringsforslaget for at faa Lovforslaget, som i høj Grad tiltrænges, vedtaget.

Det under Nr. 4 stillede Ændringsforslag forandrer Lovforslagets Titel. Det er nødvendiggjort af Hensyn til den Ændring, der sker ved Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, og jeg skal derfor ikke gaa videre ind derpaa. Flertallet anbefaler altsaa Ændringsforslag Nr. 2 til Vedtagelse, og hele Udvalget anbefaler Ændringsforslagene Nr. 1, 3 og 4. Med disse Ændringer skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Alfred Christensen: Der er til dette Lovforslag stillet et Ændringsforslag af Udvalget med Undtagelse af nogle enkelte Medlemmer. Til disse enkelte Medlemmer hører jeg, og jeg skal kortelig motivere, hvorfor jeg ikke kan være stemt for en saadan lempende Ændring af det foreliggende Lovforslag. For det første mener jeg, at et lille Lovforslag som dette og et Lovforslag om saadanne specielt tekniske Spørgsmaal er udarbejdet netop i den Skikkelse, som tiltrænges, og jeg vil nødig være med til at gøre det mindre brugeligt ved at stille et saadant Ændringsforslag. Dernæst er der i Udvalget holdt et sagkyndigt Foredrag for os Udvalgsmedlemmer af Professor Nielsen med Forevisning af geologiske Snit og Tegninger af Bor og Boreprøver, som i nogen Maade har gjort Udvalgets Medlemmer sagkyndige i det fore-

liggende Spørgsmaal og vist os Vandets Gang gennem Grus og Kalk og paapeget for os det skadelige i paa en nem og hurtig Maade at modvirke den naturlige Sigten af Snavset, før Vandet kommer ned i de vandførende Lag, ved at lette Snavsets Gang gennem Bor og Brønde ned i de vandførende Lag. Disse Oplysninger har for mit Vedkommende været af en saadan Natur, at jeg, hvis vi skal lovgive om dette Spørgsmaal for hele Landets Vedkommende — og det kommer vi meget snart til, og det bliver en omfattende Lovgivning med meget skarpe og bestemte Bestemmelser —, ikke under nogen Omstændighed vil være med til at tillade, at der kommer Snavs i Brønde eller Borerør. Ej heller vil jeg derfor allerede nu ved at tiltræde et Ændringsforslag som det foreliggende give nogen som helst Lempelser til de Folk, der nu benytter deres Brønde til at lede Spildevand, Snavs og Affald bort gennem de dybere liggende Jordlag.

Et andet Motiv, jeg har haft til ikke at tiltræde Ændringsforslaget, er, at det skal være af Retten udnævnte Skønsmænd, der skal udtale sig om, hvorvidt det er Vandværket, der har taget Vandet fra Brønden og derfor gjort den ubrugelig til dens oprindelige Formaal og kun brugelig til Afledning af Vand. Jeg ved ikke, hvor mange Mænd der er her i Landet, som er i Stand til at afsige et saadant Skøn, men deres Antal kan vel for hele Landets Vedkommende neppe naa op til en halv Snes. Jeg tror derfor ikke, at der i de forskellige Jurisdiktioner vil kunne findes Folk, hvis Dom over dette Forhold kunde have nogen som helst Betydning for mig, som gennem en lang Praksis har haft Lejlighed til at se, hvad et Skøn vil sige, og hvorledes det afsiges. Jeg vil ønske, at dette Ændringsforslag ikke maa blive vedtaget, jeg tror ikke, det vilde være til Gavn for Loven. De Skønsmænd, vi har i vor Proces, er nemlig mægtigere end Højesteret selv. De kan skønne, og hvis Parterne ikke er tilfredse med deres Skøn, kan de lade Overskønsmænd overskønne, og de kan overskønne, lige saa skrupgalt det skal være. Dommerne skal sige: Vi dømmes i Henhold til det afsagte Skøn. Vi har i dansk Retspraksis saa mange Eksempler paa, hvad Resultater de saakaldte sagkyndige Skøn kan komme til, og hvilke Spor de sætter sig i Retsafgørelserne, at jeg her, hvor det kan gælde hele Slægtens Sundhed og Velfærd, ikke vil være med til at udvide deres Myndighed. Jeg ønsker altsaa ikke dette Ændringsforslag vedtaget her i Tinget.